

Sygn. akt I ACz 764/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **D. O.**

przeciwko **R. D.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny

z dnia 17 lipca 2013 r., sygn. akt I C 873/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił powódkę od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 5.000 zł, zaś w pozostałym zakresie wniossek oddalił.

W uzasadnieniu Sąd podał, iż brak jest podstaw do zwolnienia powódki w całości od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, gdyż przebywa ona we Włoszech, gdzie podejmuje się pracy zarobkowej. Powódka ma zatem możliwość poczynienia oszczędności na pokrycie choćby części wymaganej opłaty sądowej od pozwu, która na tym etapie postępowania jest jedyną opłatą, jaką należy uiścić.

Na powyższe postanowienie powódka złożyła zażalenie, w którym polemizowała z ustaleniem Sądu co do jej sytuacji materialnej. Stwierdziła, iż nie jest w stanie uiścić opłaty sądowej od pozwu bez uszczerbku dla własnego utrzymania. Wyjaśniła, że przebywając we Włoszech jest na zwolnieniu lekarskim, co oznacza brak wynagrodzenia za pracę. Ponadto korzysta z pomocy finansowej rodziny i innych bliskich jej osób.

Z tych też względów powódka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie jej w całości od kosztów sądowych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych jest w Polsce zasadą i tylko w sytuacjach wyjątkowych - w stosunku do osób fizycznych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach

sądowych w sprawach cywilnych (tj. jedn. Dz.U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.) - można ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych.

Takie zwolnienie sprowadza się do finansowania procesu przez Skarb Państwa i jest formą pomocy socjalnej adresowaną do osób ubogich, do których powódka z pewnością nie należy, a przynajmniej tego nie wykazała.

Od dłuższego czasu powódka mieszka i pracuje we Włoszech. Ponadto nie ma ona nikogo na swoim utrzymaniu i do tego - jak sama podała - ma dodatkowe źródła utrzymania w postaci pomocy finansowej ze strony syna pracującego w Polsce, partnera oraz włoskiej rodziny, u której poprzednio świadczyła pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw, by uwzględnić przedmiotowe zażalenie. Słusznie bowiem Sąd Okręgowy zauważył, iż powódka nie wykazała w sposób wiarygodny braku środków na pokrycie choćby części opłaty sądowej od pozwu. Miała ona przy tym wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do niniejszego postępowania sądowego także pod kątem finansowym, skoro zdarzenie, z którego wywodzi swoje roszczenie, miało miejsce 7 września 2012r.

Poza tym należy zaznaczyć, że obowiązek poniesienia kosztów sądowych ma charakter tymczasowy i jeśli okaże się, że żądanie powódki jest zasadne, to Sąd o kosztach procesu, w tym o opłatach sądowych orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stosownie do jego wyniku.

Dlatego brak jest uzasadnionych podstaw do zwolnienia powódki w całości od wymaganej opłaty sądowej.

W związku z tym Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.